

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของกิจการผลิตเครื่องเรือนด้วยหวาย

อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์หวายได้มีผู้ทำการผลิตมาเป็นเวลานานแล้ว นับเป็นคัตววรรษเลยก็ว่าได้ ในตอนแรกเฟอร์นิเจอร์หวายเป็นเพียงอุตสาหกรรมเล็ก ๆ ภายในครัวเรือนและทำขึ้นเพื่อให้เจ้านกยั้งสูง หรือขึ้นบรรดาศักดิ์ใช้เท่านั้น แต่ต่อ ๆ มาการผลิตเฟอร์นิเจอร์หวายได้เจริญก้าวหน้ามาเป็นลำดับ และการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเฟอร์นิเจอร์หวายเฟื่องกระทำขึ้นอย่างจริงจังเมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เรื่อยมา เฟอร์นิเจอร์หวายก็ได้กลายเป็นสินค้าออกที่เป็นที่ดึงดูดใจคนทั่วโลก คนเริ่มหันไปสนใจกับอุตสาหกรรมที่ใช้วัสดุธรรมชาติอย่างรวดเร็ว ในบรรดาเครื่องหัตถกรรมเครื่องหวาย นับว่ามีแหล่งผลิตกระจัดกระจายไปทั่วอย่างกว้างขวางและสามารถนำไปใช้ได้ค่อนข้างจะกว้างขวางไม่ว่าจะเป็นเครื่องเรือนหรือเครื่องประดับในห้องทำให้คนเกิดความสนใจ และทำให้เครื่องหวายเริ่มเป็นที่นิยมในปัจจุบัน

โดยทั่วไปหวายจะมีราคาแพงกว่าวัสดุอย่างอื่น ส่วนใหญ่จึงถูกนำไปทำเป็นเครื่องเรือนด้วยฝีมืออันประณีต เครื่องเรือนหวายนี้จะมีน้ำหนักเบา แข็งแรง ในปัจจุบันการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนที่ใช้ภายในบ้านและอาคารต่าง ๆ นอกจากจะคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยโดยทั่วไปแล้ว ยังมีการออกแบบให้เหมาะสมสำหรับที่จะเป็นเครื่องตกแต่งและเครื่องประดับบ้านอีกประการหนึ่งด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องเรือนที่ทำจากหวายกำลังได้รับความนิยมอย่างมากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนหวายที่รู้จักและพบเห็นกันอยู่เสมอ ๆ มีหลายประเภทเช่น เก้าอี้ ชั้นวางของ ฉากกั้น ชุดรับแขก เป็นต้น ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ได้มีการทำกันมาแต่ดั้งเดิมโดยใช้วัสดุดิบหวายที่มีอยู่ภายในประเทศเป็นส่วนใหญ่ ขึ้นตอนและกรรมวิธีการผลิตเครื่องเรือนหวายดังกล่าวสอดคล้องกับประเภทของอาชีพแรงงานฝีมือมากกว่า

ใช้เครื่องจักร (LABOUR-INTENSIVE TECHNIQUE) เพราะเป็นงานที่ต้องอาศัยความละเอียดและความประณีต ด้วยเหตุนี้จึงมักเป็นที่นิยมในหมู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศเยอรมันตะวันตก ประเทศแถบสแกนดิเนเวียและญี่ปุ่น ซึ่งมีการใช้เครื่องจักร เครื่องมือช่วยทุ่นแรงในการผลิตโดยทั่วไป ทำให้ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนหวายของไทยทำรายได้ให้แก่ประเทศปีละหลายร้อยล้านบาท และความต้องการดังกล่าวมีแนวโน้มสูงขึ้นตลอดมา

ธุรกิจที่ผลิตเครื่องเรือนด้วยหวายของไทยนี้ได้มีผู้ทำการผลิตมานานแล้ว และส่วนมากมักจะเริ่มจากการประกอบกิจการแบบบุคคลคนเดียวก่อตั้งกิจการและดำเนินงานมาจนกระทั่งมีเงินทุนมากพอที่จะเปลี่ยนแปลงขยายกิจการให้ใหญ่ขึ้น จึงทำให้ระบบบัญชีที่ยุ่งยากซับซ้อนขึ้น

ในประเทศไทยมีกิจการที่ผลิตเครื่องเรือนด้วยหวายขนาดใหญ่เพียงสิบกว่ากิจการเท่านั้น สินค้าเหล่านี้เป็นที่ต้องการและเป็นที่นิยมของชาวต่างประเทศมาก คนในประเทศไทยมักไม่ค่อยสนใจกับสินค้าหัตถกรรมเหล่านี้นัก ทั้งที่เครื่องเรือนหวายมีราคาไม่สูงมาก โดยเครื่องเรือนหวายนี้ตลาดจะเป็นของผู้ผลิตหรือผู้ขายมากกว่าและเป็นสินค้าอีกประเภทหนึ่งซึ่งผู้ซื้อต้องติดต่อโดยตรงจากผู้ผลิต หรือผู้ขายเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นการขายส่งขายปลีกหรือขายในต่างประเทศก็ตาม

วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตคือหวายและวัตถุดิบนี้จะขาดตลาด เป็นฤดูกาลโดยเฉพาะในฤดูฝน เพราะการเข้าป่าตัดหวายลำบาก จึงทำให้เกิดปัญหาการผลิตล่าช้าต้องเสียค่าโอกาสอยู่เล่มือ ประเทศที่มีหวายธรรมชาติมากได้แก่ประเทศแถบโซนร้อน เช่นอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ไทย เป็นต้น

ลักษณะธรรมชาติของหวายนั้น เป็นพืชเมืองร้อนและจัดอยู่ในตระกูลปาล์ม เลื้อยตระกูล CALAMUS ส่วนมากมีหนามเป็นปล้อง ๆ ขึ้นได้ดีในบริเวณที่มีความชุ่มชื้นและมีฝนตกชุก หรือในเขตร่มลุ่มบางพันธุ์ชอบดินร่วนปนทราย แต่ส่วนใหญ่จะขึ้นในป่าดงดิบ หวายเป็นไม้ที่ไม่ผลัดใบและมีรากไม่ลึกโดยมีรากฝอยรอบ ๆ โคนต้นกระจายอยู่บนบริเวณผิวดิน ชอบเลื้อยพาดต้นไม้อื่นเพื่อยึดเกาะ

ฉีให้ลำต้นล้ม บางชนิดขยับขึ้นในที่ลุ่มน้ำขัง ซึ่งมิใช่ไม้ที่ทนทานมากหรือเรียกว่า ป่าพรุ บางชนิดชอบน้ำจัด บางชนิดชอบน้ำเค็มและมักจะพบบ่อย ๆ ในป่าดงดิบหรือป่าที่มีใบเขียวตลอดปี บางชนิดขึ้นตามบริเวณที่ลุ่มจากระดับน้ำทะเลปานกลางถึง 2,900 เมตร ลักษณะการงอกของหวายอาจจะงอกขึ้นมาเป็นต้นเดี่ยว ๆ หรืองอกขึ้นมาเป็นกอก็ได้ ขึ้นอยู่กับแต่ละพันธุ์ กอหนึ่ง ๆ อาจจะมีหลายต้นหรือหลายลำ ซึ่งโดยปกติเฉลี่ยแล้วจะมีประมาณ 6-7 ลำ ลำต้นของหวายมีขนาดแตกต่างกันจากขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเล็กเพียง $\frac{1}{8}$ นิ้ว ถึงเส้นผ่าศูนย์กลางขนาดใหญ่ 4 นิ้ว โดยทั่วไปลำต้นจะมีขนาดเกือบจะเท่า ๆ กัน จากโคนถึงยอด และมีลักษณะเป็นข้อ ๆ คล้ายต้นอ้อ ผิวของลำต้นหวายจะมีหนามเหมือนต้นระกำ เมื่อเก็บหวายจะต้องลอกผิวชั้นหนามออกเพื่อตัดเป็นท่อน ๆ เมื่อหวายมีอายุแก่ประมาณ 6-25 ปี ลำต้นจะเปลี่ยนจากสีเขียวกลายเป็นสีเหลืองอ่อน และมีความเหนียว ความแข็งแรงเพิ่มขึ้นตามลำต้น

ลักษณะของหวายที่นำมาใช้ทำผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนนั้น เป็นพืชที่ขึ้นอยู่ทั่วไปในแถบเมืองร้อนที่มีฝนตกชุก มีลักษณะลำต้นเป็นรูปทรงกระบอก เป็นข้อ ๆ คล้ายต้นอ้อ ความยาวระหว่างปล้องอยู่ในช่วงระหว่าง 4 ถึง 16 นิ้ว ส่วนช่วงความยาวของลำต้นจะขึ้นอยู่กับอายุของหวาย โดยทั่วไปจะให้ลำยาวปีละประมาณ 3 เมตร ฉะนั้น หวายที่มีอายุได้ 10-15 ปี จะมีความยาวประมาณ 30-40 เมตร หวายมีอยู่หลายขนาด ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ หากจะวัดโดยรอบจะมีขนาดตั้งแต่ $\frac{1}{8}$ นิ้ว จนถึงเท่าลำแขนมนุษย์ ใจกลางของหวายจะมีรูพรุนเล็ก ๆ ทั่วไปมีความยืดหยุ่นและแข็งแรง สามารถตัดได้ง่าย ส่วนผิวชั้นนอกลื่นมีเยื่อแข็งเป็นหนามหุ้ม ส่วนชั้นในสีนเป็นมัน หวายที่นำมาใช้ทำผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนนั้น ส่วนใหญ่จะนิยมหวายที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 4 ปี

พันธุ์ของหวายที่มีอยู่ในโลกมีประมาณ 200 ชนิด ในประเทศไทยเท่าที่ปรากฏมีเกือบ 40 ชนิด แต่ที่นำมาใช้อยู่ในปัจจุบันมีประมาณ 10 ชนิดเท่านั้น ส่วนใหญ่จะมีแหล่งกำเนิดอยู่ทางภาคใต้ของไทย เช่นหวายโป่ง หวายน้ำผึ้ง หวายเสี้ยน หวายตาดำ หวายซ่า หวายกาหลง หวายกำพรวน หวายฮักโก้ เป็นต้น

สำหรับแหล่งวัตถุดิบของกิจการผลิตเครื่องเรือนด้วยหวายนั้น ส่วนมากจะใช้พันธุ์หวายโป่ง ส่วนหวายที่มีคุณภาพตัดได้โค้งงอมากที่สุดได้แก่ พันธุ์หวายน้ำผึ้ง ซึ่งหายาก

และมีราคาล้างพันธุ์หว่ายที่มีขนาดใหญ่จะเป็นวัตถุดิบหลักของการผลิตเครื่อง เรือนหว่าย นอกจากนั้น แหล่งวัตถุดิบยังหาได้จากป่าทึบแถบจังหวัดน่าน จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดเลย เป็นต้น ซึ่ง ส่วนมากจะเป็นพันธุ์หว่ายที่ใช้ไม่ได้ หรือใช้ไม่ได้เต็มที่เท่ากับพันธุ์หว่ายทางภาคใต้

ส่วนหว่ายที่มีขนาดเล็กเส้นผ่าศูนย์กลางต่ำกว่า 1.0 เซนติเมตร เช่นหว่ายพันธุ์ กาหลี หว่ายพันธุ์ตะคร้ำทองหว่ายพันธุ์ขี้ด้า เป็นต้น ก็มีแหล่งอยู่ทางภาคใต้ พันธุ์หว่าย ขนาดเล็กนี้ เมื่อปอกเปลือกผิวออกแล้วจะมีขนาดเล็กจึงมักใช้เป็นไส้หว่าย สำหรับประกอบ การผลิตเครื่อง เรือนหว่าย หว่ายที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางขนาดใหญ่และขนาดเล็กเมื่อเวลาที่จะนำ ไปผลิตเครื่อง เรือน จะต้องปอกเปลือกผิวออกให้มีความกลมสม่ำเสมอเท่ากันตลอด เส้นหว่ายนั้น เพื่อทำให้ตัดหว่ายได้ง่ายขึ้น เพราะธรรมชาติของหว่ายแต่ละข้อของปล้องต่าง ๆ นั้นจะเล็ก แล้วบานใหญ่ออกทุก ๆ ปล้อง คล้ายรูปกรวยสามเหลี่ยมยาว ๆ ที่ตัดปลายแหลมออกแล้วนำมา เรียงต่อกัน ยกเว้นหว่ายพันธุ์เกาหลี ซึ่งเป็นหว่ายขนาดเล็กและขนาดของปล้องนั้นจะกลม สม่ำเสมอตลอดเส้นหว่าย

ในการผลิตเครื่อง เรือนหว่ายยังต้องมีส่วนประกอบ คือ ผิวหว่ายซึ่งมีลักษณะยาว ๆ และบาง ๆ มีขนาดกว้างตั้งแต่ 0.2 เซนติเมตร ถึง 0.4 เซนติเมตร ซึ่งใช้สำหรับสำน เป็นที่นั่ง ที่วาง หรือใช้สำหรับยึดหว่ายเข้าด้วยกัน ผิวหว่ายเหล่านี้เป็นผิวหว่ายที่ผ่านเครื่องดึง ปอกผิวให้มีขนาดสม่ำเสมอ พันธุ์หว่ายที่จะนำมาตั้งเป็นผิวหว่ายนี้จะต้องเป็นพันธุ์หว่ายขนาดเล็ก ที่มีความเหนียว สนิบววล แต่ละข้อของปล้องสม่ำเสมอไม่บานปลายข้อ พันธุ์หว่ายที่มีคุณสมบัติ เหมาะแก่การทำผิวหว่ายได้แก่ หว่ายพันธุ์เกาหลี หว่ายพันธุ์ตะคร้ำทอง หว่ายพันธุ์หอม เป็นต้น

ปัจจุบันนี้แหล่งวัตถุดิบหว่ายขนาดใหญ่ยังมีแหล่งมาจากประเทศพม่า ซึ่งมีลักษณะ ภูมิอากาศเอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตของหว่ายได้ดี เหมือนประเทศไทย และยังมีหว่าย พันธุ์น้ำผึ้ง ซึ่งนำมาจากประเทศลาว เป็นหว่ายที่มีคุณภาพดีที่สุดในประเทศไทยมีน้อยมาก ส่วนวัตถุดิบประเภทไส้หว่ายและผิวหว่ายนั้นส่วนใหญ่จะนำเข้ามาจากประเทศอินโดนีเซียและ ประเทศฮ่องกง เพราะผิวหว่ายและไส้หว่ายมีสนิบบวล์สม่ำเสมอ มีการคัดเลือกคุณภาพที่แน่นอน และน้ำหนักที่ขายก็มีความแน่นอน เพราะได้ผ่านกรรมวิธีกำจัดความชื้นแล้ว ฉะนั้น เครื่อง เรือน หว่ายที่มีไส้หว่ายและผิวหว่ายเป็นส่วนประกอบนั้นเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์จะนำเข้ามาจากประเทศ อินโดนีเซียและประเทศฮ่องกง เท่านั้น

วิธีการศึกษา

ระบบบัญชีสำหรับกิจการที่ผลิตเครื่องเรือนด้วยหวายนั้น ศึกษาจากข้อมูลที่เกิดขึ้นจริง โดยการรวบรวมเอกสารและตัวเลขต่าง ๆ จากกิจการและทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสอบถามจากผู้นปฏิบัติงานจนถึงระดับผู้บริหาร เพื่อจะดูว่า ได้มีการปฏิบัติตามระบบบัญชีนั้นหรือไม่ เพื่อจะได้หาข้อบกพร่องและปัญหาในการวางระบบบัญชี โดยยังคงเหลือส่วนที่ตัวไปปฏิบัติตามเดิม ส่วนที่ไม่ดีหรือไม่เหมาะสมในทางปฏิบัติก็จะได้พิจารณาแก้ไขใหม่ในการเปลี่ยนระบบบัญชีนี้จะต้องทำให้สอดคล้องกับการขยายกิจการต่อไปในอนาคตด้วย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การบริหารงานของกิจการประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจที่ผลิตสินค้า หรือธุรกิจที่ผลิตสินค้า หรือธุรกิจที่ให้บริการ ฝ่ายบริหารของธุรกิจนั้นย่อมมีความประสงค์ที่จะดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางเอาไว้ เป้าหมายของธุรกิจแต่ละแห่งอาจแตกต่างกันไป แต่ส่วนใหญ่แล้วเป้าหมายทั่วไปมักเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด รองลงมา ก็อาจจะได้แก่ การผลิตสินค้าที่มีคุณภาพดี หรือการให้บริการที่ดีแก่ลูกค้า เพื่อเป็นการสร้างค่านิยมแก่ธุรกิจ ดังนั้น เมื่อฝ่ายบริหารดำเนินงานมาสิ้นงวดเวลาหนึ่ง ก็ย่อมต้องการทราบผลการดำเนินงานว่าจะได้รับกำไรหรือไม่ การผลิตสินค้าตลอดจนการให้บริการมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด การที่จะทราบข้อมูลเหล่านี้ได้ ก็จะต้องมีวิธีการบัญชีที่ดี ซึ่งสามารถรวบรวม บันทึก จัดประเภทรายการต่าง ๆ ตลอดจนสามารถสรุปผลเป็นรายงานงบการเงินเสนอต่อฝ่ายบริหาร ถ้าได้มีการวางระบบบัญชีและการควบคุมทางการเงินที่ดี ข้อมูลในรายงานการเงินก็จะถูกต้อง เชื่อถือได้และนำไปใช้ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องทันต่อเหตุการณ์

ในธุรกิจที่ผลิตเครื่องเรือนด้วยหวายที่ทำการศึกษานี้เป็นธุรกิจที่มีการส่งออกไปขายให้กับต่างประเทศและรวมทั้งขายในประเทศด้วย ฉะนั้น การศึกษาระบบบัญชีสำหรับธุรกิจนี้นอกจากจะศึกษาระบบบัญชีต้นทุนแล้ว ยังศึกษาถึงระบบบัญชีการรับเงินสด ระบบบัญชีการจ่ายเงินสด การขายสินค้าทั้งในประเทศและนอกประเทศ ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงกรรมวิธีการส่งออก การสั่งซื้อวัตถุดิบ การซื้อสินทรัพย์ถาวร บัญชีลูกค้า บัญชีเจ้าหนี้ ตลอดจนระบบบัญชีของสินค้าคงเหลือด้วย

เนื่องจากการผลิตเครื่องเรือนด้วยหวายนั้น กรรมวิธีการผลิตต้องมีการโอนสิ่งผลิตไปมาระหว่างแผนก ทำให้ยุ่งยากต่อการบันทึกต้นทุนได้ถูกต้อง ระบบบัญชีที่ดีจะต้องติดตาม

บันทึกข้อมูลตามที่เกิดขึ้นได้ และสามารถบอกต้นทุนแต่ละแผนกจนทำให้การควบคุมต้นทุนได้ผล และการผลิตมีประสิทธิภาพ

การสำรวจระบบบัญชีที่ดีของกิจการที่ผลิตเครื่องเรือนด้วยหวายนั้น จะทำให้สามารถติดตามและบันทึกข้อมูลการผลิตได้อย่างถูกต้อง และใช้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจได้อย่างดีสำหรับผู้บริหารด้วย

อย่างไรก็ตาม การบันทึกบัญชีต้นทุนในธุรกิจที่ผลิตเครื่องเรือนด้วยหวายในปัจจุบันส่วนใหญ่ยังทำไม่ถูกต้อง เนื่องจากยังไม่มี การวางระบบบัญชีที่ดี ดังนั้น การบันทึกต้นทุนอาจจะมี การบันทึกข้อมูลทั้งหมดได้ไม่ครบถ้วน

สำหรับธุรกิจที่ผลิตเครื่องเรือนด้วยหวายในประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมใหญ่ขนาดที่ผิ เพียงไม่กี่แห่ง และระบบบัญชีก็แตกต่างกัน ไม่มีการกำหนดแบบอย่างของระบบบัญชีไว้อย่างแน่นอน การผลิตของธุรกิจที่ผลิตเครื่องเรือนด้วยหวายนั้นเป็นแบบระบบต้นทุนงาน (JOB ORDER SYSTEM) จึงมีการคิดต้นทุนเมื่อผลิตสินค้าเสร็จเป็นสินค้าสำเร็จรูป

เนื่องจากค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตลอดจนรายได้จากการขายสินค้าก็ดี ล้วน เป็นข้อมูลที่ได้จากระบบบัญชีทั้งสิ้น จึงควรมีการศึกษาถึง โครงสร้างและขั้นตอนในการผลิต เพื่อที่จะสำรวจระบบบัญชีที่ดี และควบคุมการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน

ดังนั้น การวางระบบบัญชีต้นทุนก็จะต้องสอดคล้องกับการจัดสายงาน วิธีการผลิต และความต้องการของฝ่ายจัดการ ระบบบัญชีต้นทุนของแต่ละกิจการอาจแตกต่างกันไปบ้าง แต่โดยทั่วไปแล้วระบบบัญชีต้นทุนที่ดี ควรจะให้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ใช้คำนวณต้นทุนสินค้าขาย
2. ใช้ในการตราราคาสินค้าคงเหลือและงานระหว่างทำ
3. ช่วยฝ่ายจัดการในด้านควบคุมและการวางนโยบาย
4. เป็นเครื่องวัดสัมรรถภาพของพนักงาน เครื่องจักร ตลอดจนความหมดเปลืองของวัตถุดิบที่ใช้ไป
5. การรวบรวมต้นทุนที่ถูกต้องจะทำให้สามารถเปรียบเทียบต้นทุนของกิจการกับของกิจการอื่นที่ทำการค้าประเภทเดียวกันได้ดียิ่งขึ้น
6. ช่วยในการกำหนดราคาขาย

ปัญหาของธุรกิจผลิตเครื่องเรือนด้วยหวาย

ข้อมูลที่ได้จากกิจการที่ผลิตเครื่องเรือนด้วยหวายไม่ว่าจะเป็นด้านบัญชีต้นทุน หรือด้านบัญชีการเงินนี้ มักจะได้ข้อมูลที่ไม่ตรงความจริง อาจจะมีการคลาดเคลื่อน ซึ่งก็เนื่องมาจากนโยบายการบริหารงานที่ไม่แน่นอนของรัฐบาลในเรื่องเกี่ยวกับภาษีการค้า และภาษีนิติบุคคล จึงทำให้ผู้ผลิตมักจะเล่นอข้อมูลที่ไม่เป็นจริง ดังนั้น การปฏิบัติงานก็จะเป็นไปตามระบบบัญชีที่ได้กำหนดเอาไว้ ซึ่งก็เป็นปัญหาของธุรกิจที่ผลิตเครื่องเรือนด้วยหวาย

นอกจากนั้น กฎหมายบางอย่างของประเทศไทยก็มีผลกระทบต่อกิจการที่ผลิตเครื่องเรือนด้วยหวาย ซึ่งได้แก่กฎหมายแรงงาน กฎหมายประเภทนี้จะป้องกันการกระทำที่ไม่ยุติธรรม และมีผลกระทบต่อค่าจ้างงาน อาจจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับค่าจ้างขั้นต่ำ ชั่วโมงการทำงาน สภาพแวดล้อมของการทำงานและวันหยุดงาน ซึ่งค่าแรงขั้นต่ำของประเทศไทยสูงกว่าประเทศบางประเทศ จึงทำให้ต้นทุนการผลิตสูง และผู้ผลิตมักจะพยายามหลีกเลี่ยงการจ้างแรงงานที่มีอัตราค่าแรงสูง และให้มีชั่วโมงทำงานให้มากที่สุด จึงทำให้เกิดปัญหาค่าแรงขึ้น เพราะเรื่องคนนั้นเป็นเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อน

สำหรับธุรกิจที่ผลิตเครื่องเรือนด้วยหวายนี้ ส่วนมากมักจะบันทึกบัญชีตามต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง (ACTUAL COST) ซึ่งต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงนี้มักมีการบันทึกบัญชีที่ไม่ถูกต้องโดยมักเกิดขึ้นจากการที่ธุรกิจมีวิธีการจัดระบบเอกสารที่ไม่เหมาะสมสมจนไม่สามารถนำมาบันทึกบัญชีต้นทุนและบัญชีการเงินได้ จึงทำให้ข้อมูลทางบัญชีต้นทุนและบัญชีการเงินเป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้องและไม่สมบูรณ์ เมื่อไม่ได้ข้อมูลที่ถูกต้องมาบันทึกบัญชีและใช้ในการคำนวณต้นทุนจึงทำให้เกิดปัญหาไม่มีข้อมูลที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับประสิทธิภาพการผลิตและการเพิ่มกำไร ถ้าหากมีระบบบัญชีที่ดีและมีการควบคุมที่ดีตลอดจนการควบคุมด้านอื่นที่ดีแล้วก็จะไม่เกิดการสูญเสีย